

Åttonde söndagen efter trefaldighet – predikan i Berga, Linköping 2020

Den andlig klarsynen berättar att allt hör samman

Vi tar vår utgångspunkt i den första läsningen, profeten Jeremia 7:1-7, där en viktig helhet presenteras.

Handla rätt mot varandra är uppmaningen, och löftena som Gud gett står därmed kvar.

Vi varnas att inte förtrycka invandraren, den faderlöse, änkan...

Vi kan göra listan längre, alla de människor som är utsatta på olika sätt. Alla som är beroende av andra människors medkänsla, inlevelse, stöttning och omsorg. När människor lider i utsatthet så är det också Kristus själv som lider igen och igen. Vi möter ju honom i varandra.

Kristen tro beskrivs ibland, så missvisande, som en inre, inåtvänd, idé och särskild fromhet för den enskilde. Det kan bli så fel.

Vi får hellre måla upp bilden av att allt hör samman. Tillvaron med alla människorna, i alla tider, på alla platser, är "vävd i ett stycke". Och i den helheten får vi finnas. Vi utmanas av helheten, bärs av helheten.

Kanske kan också firandet av Kristi förklarings dag, den gångna helgen, hjälpa oss ut i detta stora panorama. I ett ögonblick på det heliga berget upplöstes tiden och rummet. En förunderlig gemenskap blev synlig.

Vill du fokusera på kallelsen, din andliga utveckling, ta då till dig utmaningen. "Man ska leva för varandra" sjunger vi i en populär sång. Inte för sig själv utan för andra.

När vi delar nattvardens bröd kan det bli en sådan förklaringsstund. Vi bär många med oss i bön när vi går fram. Vi får längta efter det. Vi får ta ansvar. Vi kan bära varandra och får också bli burna av Honom – Kristus själv.